

پیش‌بینی خانوارها

فیروز توفیق

در بسیاری از زمینه‌های مطالعاتی، خانوار واحدی مناسبتر است تا فرد. ازجمله واحد تقاضای مسکن فرد نیست بلکه خانوار است. میزان کمبود مسکن از مقایسه شمار خانوارها و واحدهای مسکونی به دست می‌آید. در بررسی توزیع درآمد و هزینه نیز خانوار واحد بهتری است. زیرا اعضای خانوار معمولاً هم‌خرجند. مثلاً از این دست کم نیستند. اما همینها برای نمایاندن فایده پیش‌بینی خانوارها، علاوه بر پیش‌بینی جمعیت، کافی است.

روشهای پیش‌بینی خانوارها بسیارند. ما در این مقاله به شرح روشهای سنتی یعنی روش نسبت خانوار به جمعیت^(۱) و روش نرخ سرپرستی^(۲) می‌پردازیم. به روشهای معروف به جدول عمر^(۳) و آمار حیاتی^(۴) نیز اشاره گذرا خواهیم کرد. جا دارد روشهای پیچیده‌تر ازجمله روش ماتریس ترکیب خانوار^(۵)، الگوی سوئدی^(۶)، الگوی دانشگاه دلفت هلند، الگوهای شبیه‌سازی^(۷) و جمعیت‌شناسی چندوضعیتی^(۸) جداگانه معرفی شوند [۱، صفحه ۵۹-۴۱]. زود بگوییم که بیشتر روشهای اخیر از نوع داده‌خوار بوده، لازمه کاربرد عملی آنها در اختیار داشتن اطلاعاتی است که در ایران به‌سادگی در دسترس نیستند.

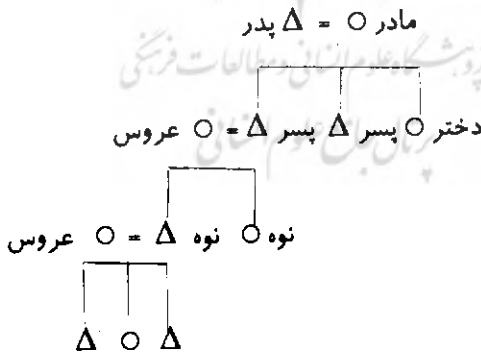
۱. خانوار و خانواده:

از همان ابتدا ضروری است مفاهیم خانوار و خانواده از یکدیگر جدا شوند. مراد از خانوار گروهی از افراد است که باهم زندگی می‌کنند و لزوماً خویشاوند نیستند. در تعریف نشریات سازمان ملل خانوار یک واحد اجتماعی - اقتصادی است که از افرادی که با هم زندگی می‌کنند تشکیل شده است.

1. Household-to-population ratio method.
2. Headship rate method.
3. Lifetable method.
4. Vital statistics method.
5. Household composition matrix.
6. Primds.
7. Microsimulation models.
8. Multistate demography.

[۲، صفحه ۴]. همین تعریف عیناً در نشریه مرکز جمعیت کارولین [۳، صفحه ۴۲] نیز تکرار شده است. حال آنکه طبق همین نشریات خانواده واحد خویشاوندی است که دست‌کم از زن و شوهر و فرزندان آنان تشکیل می‌شود. در سرشماریها معمولاً عنوان خانواده به دو یا چند نفری که با هم زندگی می‌کنند و خویشاوند نسبی یا سببی هستند، اطلاق می‌گردد. با این تعریف گروهی متشکل از مثلاً زن و شوهر و سه فرزند یا دو نفر خواهر یا سرانجام یک زن بیوه با دو فرزند که با هم زندگی می‌کنند، خانواده به حساب می‌آیند. خانواده‌ها انواع گوناگون دارند. در نشریات سازمان ملل خانواده یک گروه اجتماعی مرتبط با یا ناشی از فرایند تولید مثل تعریف شده است. پیوندهای خویشاوندی توسط قانون یا عرف سازمان می‌یابد [۲، صفحه ۵]. خانواده هسته‌ای^(۱) یا زن و شوهری^(۲) معمولاً متشکل از زن و شوهر و فرزندان بلافصل (و معمولاً ازدواج نکرده) است. خانواده گسترده^(۳) سه نسل و بیشتر را دربر دارد. در این حالت، دست‌کم در ایران چون غالباً نسب صلبی (در خط مردان) است وضع معمولی بدین قرار است: پدر با همسر و فرزندان مجرد و پسران و نوادگان ذکور مجرد و ازدواج کرده و عروسهای خود، با هم زندگی می‌کنند (نمودار ۱).

نمودار شماره ۱. خانواده گسترده

بنابراین خانواده‌ای که از ترکیب چند خانواده هسته‌ای متعلق به یک نسل که مثلاً از طریق چندزنی به

1. Nuclear family.

2. Conjugal family.

3. Extended family.

هم پیوند یافته باشند^(۱) یا خانواده‌ای که با الحاق خویشان نزدیک، مانند پدر، مادر، برادر و خواهر زن به خانواده هسته‌ای، بسط یافته باشد^(۲) خانواده گسترده نیست. به‌رحال در امر پیش‌بینی خانوارها این گونه تقسیم‌بندیها در صورتی حایز اهمیت است که همه اعضای خانواده گسترده، پیوسته یا بسط‌یافته در یک واحد مسکونی بسر برند.

در تعریف سرشماریهای ایران، خانوار معمولی از چند نفر تشکیل می‌شود که با هم در یک اقامتگاه زندگی می‌کنند و با یکدیگر هم خرج بوده معمولاً با هم غذا می‌خورند [۴، صفحات ۵ و ۶، ص ۱]. پس لازم نیست که اعضای یک خانوار حتماً با یکدیگر رابطه خویشاوندی داشته باشند. به‌عبارت دیگر خانوار لزوماً با خانواده یکی نیست. هر چند در این سرشماریها خانواده جداگانه تعریف نشده، اما توضیحی که در قسمت اخیر تعریف درباره خانوار داده شده، نشان می‌دهد که همان تمایز سازمان ملل پذیرفته شده است. خانوارها معمولاً تمام یا بخشی از یک واحد مسکونی را در تصرف دارند. اما گاهی در اردوگاهها، خوابگاهها، هتلها یا در نهادها هم بسر می‌برند و یا بی‌خانمان هستند. پس بایستی دو مفهوم خانه (واحد مسکونی) و خانوار، علی‌رغم شباهت بسیار، از یکدیگر جدا شوند. با این حال در سرشماریهای برخی از کشورها از جمله فرانسه که خانوار تنها به‌اعتبار واحد سکونت^(۳) تعریف شده، این تمیز میسر نیست. در این‌گونه موارد خانوار به مجموعه افرادی که در یک واحد مسکونی سکونت دارند، یعنی زیر یک سقف بسر می‌برند، اطلاق می‌شود. اما معمولاً در تعریف خانوار شرط دومی نیز هست و آن همکاری افراد برای تهیه لوازم اصلی زندگی بویژه غذا است. به این اعتبار خانوار یک واحد خانه‌داری^(۴) است. چنانکه گفتیم توصیه سازمان ملل تعریف اخیر است. تعریف همین سازمان که در سرشماریهای ایران نیز پذیرفته شده، از سرپرست یا رئیس خانوار^(۵) بدین‌قرار است: «سرپرست خانوار یکی از اعضای خانوار است که در خانوار به این عنوان شناخته می‌شود.» [۴، ص ۳۸].

۲. پیش‌بینی خانوارها:

دیدیم که روشهای پیش‌بینی خانوارها بسیارند. از آن میان چهار روش و بویژه دو روش اول و آخر

1. Joint family.

2. Expended family.

3. Household-housing unit approach.

4. Housekeeping unit approach.

5. Head of household.

بیشتر به کار رفته‌اند. اینها عبارتند از:

۱. روش نسبت خانوار به جمعیت.

۲. روش جدول عمر.

۳. روش آمارهای حیاتی.

۴. روش نرخهای سرپرستی.

کاربرد روشهای جدول عمر و آمارهای حیاتی در ایران، به دلیل نیاز به اطلاعات آماری زیاد، عجلتاً اگر نه غیرممکن به هر حال دشوار است. مضافاً که در این روشها ناگزیر مغروضات زیادی نیز پذیرفته می‌شوند. از جمله در روش معروف به جدول عمر، ترکیب جمعیت الزاماً از الگوی نظری جمعیت ساکن^(۱) پیروی می‌کند. افزون‌براین، فرض بر این است که هر کسی که ازدواج کند یا به مثلاً ۲۵ سالگی برسد، حتماً خانوار را ترک می‌کند. برای کاربرد این روش بایستی آمارهای جاری مرگ و میر، باروری، زناشویی، طلاق و تشکیل خانواده را در اختیار داشت.

در روش آمارهای حیاتی نخست شمار خانواده‌ها در پایان سال t به روش زیر محاسبه می‌شود:

$$F_t = F_0 + \sum_j (M_j - D_j - S_j + N_j)$$

در رابطه بالا F_t کل خانواده‌ها در سال مقصد، F_0 کل خانواده‌ها در سال پایه، M_j کل ازدواجها، D_j

مرگ و میر افراد متاهل، S_j طلاقها و N_j خالص مهاجرت خانواده‌ها در سالهای 1 تا t است.

بدین ترتیب اگر کل خانواده‌ها در پایان سال مثلاً ۱۳۶۵، ۹۶۷۲ هزار باشد و در سال ۱۳۶۶، ۴۸۴

هزار ازدواج رخ دهد، خالص مهاجرت زوجهای متاهل ۲- هزار نفر باشد، ۱۵۰ هزار نفر از افراد متاهل

فوت کنند و ۲۰ هزار مورد طلاق وقوع یابد، خالص تشکیل خانواده خواهد بود:

$$۴۸۴ - ۲ - ۱۵۰ - ۲۰ = ۳۱۲$$

و کل خانواده‌ها در پایان سال ۱۳۶۷: $۹۶۷۲ + ۳۱۲ = ۹۹۸۴$ هزار خانواده

سپس با در دست داشتن عدد خانواده‌ها و با توجه به شماره خانواده‌هایی که تشکیل خانوار نمی‌دهند و

خانوارهایی که خانواده نیستند، عدد خانوارها برآورد می‌شود.

پیدااست که برخی از این آمارها در ایران دردسترس نیستند. از این رو برای ما عجلتاً تنها روشهای

نسبت خانوارها و نرخ سرپرستی کاربرد عملی دارند. در زیر تنها به شرح این دو روش می‌پردازیم.

1. Stationary population.

۱-۲. روش نسبت خانوار به جمعیت:

این روش کمترین نیاز را به اطلاعات آماری دارد. فرض تلویحی در این روش این است که رشد خانوارها به موازات رشد جمعیت است که البته همیشه فرض درستی نیست. یعنی در این فرض به تجزیه خانواده‌های گسترده، پیوسته و بسط‌یافته به خانواده‌های هسته‌ای بر اثر امر توسعه و شهرنشینی، بهایی داده نمی‌شود. حال آنکه مثلاً در ژاپن در دهه ۱۹۵۵ تا ۱۹۶۵ به‌دلیلی که گذشت رشد جمعیت از ۱ درصد بیشتر نبود و رشد خانوارها به ۳ درصد می‌رسید. در بیشتر کشورهای صنعتی نیز در بلندمدت با کاهش وسعت خانوارها، رشد آنها سریعتر از رشد جمعیت بوده است.

با این حال این روش در عین سادگی، دست‌کم در میان‌مدت، نتایج قابل قبولی به‌دست می‌دهد. ترتیب محاسبات بدین‌قرار است:

(یکم) محاسبه جمعیت بالغ مثلاً ۲۰ - ۶۴ ساله در سالهای گوناگون.

(دوم) محاسبه نسبت خانوارها به جمعیت بالغ در این سالها.

(سوم) پیش‌بینی نسبت مذکور براساس مفروضات گوناگون (ثبات نسبت‌های کنونی، تحول براساس روند گذشته...).

(چهارم) پیش‌بینی جمعیت بالغ و محاسبه حاصل‌ضرب نسبتها و جمعیت پیش‌بینی شده.

اگر جمعیت بالغ در سال پایه P_0 و در سال t ، P_t باشد و نسبت خانوار به جمعیت در سال پایه $H_0 = H_0/P_0$ (عدد خانوارها در سال پایه)، با فرض ثبات نسبت، عدد خانوارها در سال t خواهد بود:

$$H_t \times P_t = H_0 \times P_0$$

حسن روش اخیر اینکه از مفروضاتی که در باره باروری و مرگ و میر که به‌منظور پیش‌بینی جمعیت پذیرفته می‌شوند، کمتر متأثر است. البته در این روش نیز بهتر است نسبت H_t با استفاده از توابعی چون نمایی تغییر یافته^(۱)، لژیستیک^(۲) و گمپرتز^(۳) برآورد شده در طول زمان متغیر انگاشته شود. زیرا تجربه کشورهای صنعتی نشان می‌دهد که در بلندمدت نسبت خانوار به جمعیت بالغ معمولاً فزاینده است. تحول این نسبت‌ها در ایران در جدول شماره ۱ نشان داده شده است. در مقایسه ارقام ستون آخر این جدول بایستی توجه شود که تعریف خانوار در سرشماری سال ۱۳۳۵ با تعریف آن در سرشماریهای بعدی اندکی تفاوت دارد. در سرشماری سال ۱۳۳۵ خانوار چنان تعریف شده که امکان دارد اعضای

1. Modified exponential.

2. Logistic.

3. Gompertz.

غایب موقت آن از قلم افتاده باشند. حال آنکه در سرشماریهای بعدی این افراد صریحاً جزو خانوار به حساب آمده‌اند. شاید این امر یکی از دلایلی است که میانگین وسعت خانوار در سرشماری سال ۱۳۳۵ کمتر از میانگین مذکور در سرشماری سال ۱۳۴۵ است. در سرشماری سال ۱۳۶۵ به خلاف سرشماریهای پیشین، اعضای خانوارهای دسته‌جمعی، مگر گروه معدودی، جداگانه بررسی نشده‌اند، بلکه شمارش آنان در همان خانوار معمولی مبدأ انجام گرفته است. از این رو رقم قابل مقایسه در این سرشماری با سرشماریهای پیشین، کل جمعیت، شامل اعضای خانوارهای معمولی و دسته‌جمعی است. به همین دلیل در ستون دوم جدول، هم اعضای خانوارهای معمولی و هم اعضای خانوارهای دسته‌جمعی جزو جمعیت بالغ به حساب آمده‌اند. با این حال باز به دلیل آنکه در سرشماری اخیر شمول افراد غایب موقت بیشتر از سرشماریهای پیشین است، ارقام کاملاً قابل مقایسه نیستند. در سرشماری سال ۱۳۵۵ آن عده از اعضای خانوار که در زمان سرشماری به منظور کسب و کار در خارج کشور بسر می‌برند، در صورتی جزو خانوار به حساب آمده‌اند که حداقل سالی یک‌بار نزد خانوار خود بازگردند (ص ۴، ص ۳۵). در سرشماری سال ۱۳۶۵ شرط اخیر برداشته شده است و همه شاغلین به کار در خارج از کشور جزو خانوار معمولی مبدأ منظور شده‌اند (ص ۵، ص ۴۵) و چون شاغلین به کار در خارج از کشور معمولاً در سنین ۲۰ تا ۶۴ سالگی هستند، این تغییر در تعریف می‌تواند در سال مذکور کاهش نسبت خانوار به جمعیت بالغ را توجیه کند. خاطر نشان می‌گردد اگر اثر این تغییر تعریف معادل ۲۲۸۵۷۸ نفر ۲۰ تا ۶۴ ساله باشد، ضریب مورد بحث به حد سال ۱۳۵۵ ارتقا می‌یابد. با توضیحاتی که گذشت آشکار است که ارقام واقعاً قابل مقایسه تنها ارقام سالهای ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵ است.

جدول شماره ۱. تحول نسبت خانوار به جمعیت بالغ در ایران

سال	خانوارهای معمولی* (۱)	جمعیت بالغ ۶۴-۲۰** (۲)	نسبت خانوار به جمعیت بالغ (۳)
۱۳۳۵	۳۹۸۵۶۸۰	۸۷۸۲۳۵۴	۰/۴۵۳۸۳
۱۳۴۵	۵۱۶۵۵۷۷	۱۰۷۲۷۷۸۰	۰/۴۸۱۵۱
۱۳۵۵	۶۷۰۹۰۷۴	۱۳۹۱۲۶۴۶	۰/۴۸۲۲۲
۱۳۶۵	۹۶۷۲۴۷۷	۲۰۲۸۶۸۰۲	۰/۴۷۶۷۹

* بدون خانوارهای معروف به دسته‌جمعی.

** شامل جمعیت خانوارهای دسته‌جمعی.

۱-۱-۲. تابع نمایی تغییر یافته:

بر پایه رقمهای سالهای ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵ و با استفاده از تابع نمایی تغییر یافته ($y=k+ab^x$) شمارخانوارهای سال ۱۳۶۵ را پیش‌بینی کنیم.

یادآوری کنیم که در تابع نمایی تغییر یافته از مقدار افزایش متغیر تابع همه ساله به نسبت ثابتی کاسته می‌شود و تابع حد زیرینی دارد که بجانب آن خوانده می‌شود. منحنی به سوی بجانب میل کرده اما هرگز بدان نمی‌رسد.

این تابع سه عدد ثابت دارد: K یا بجانب، a فاصله y تا بجانب در نقطه $x=0$ و b نسبت میان اولین تفاضل‌های پی‌درپی. پس بایستی سه معادله در دست باشد تا مقادیر مذکور به دست آیند. اگر دست کم سه کمیت y_1, y_2, y_3 مثلاً سه نسبت حاصل از سرشماریهای دهساله (جدول شماره ۱) در دست باشد، امکان محاسبه a, k و b وجود دارد. اگر سال پایه را صفر (0) قرار دهیم، سالهای بعدی به ترتیب 10 و 20 خواهند بود، پس:

$$(الف) \quad 0/45383 = k + ab^0 = k + a$$

$$(ب) \quad 0/48151 = k + ab^{10}$$

$$(ج) \quad 0/48222 = k + ab^{20}$$

با کاستن (الف) از (ب) خواهیم داشت:

$$0/48151 - 0/45383 = ab^{10} - a = a(b^{10} - 1)$$

با کاستن (ب) از (ج) خواهیم داشت:

$$0/48222 - 0/48151 = ab^{20} - ab^{10} = ab^{10}(b^{10} - 1)$$

با تقسیم رابطه اخیر به رابطه پیشین:

$$\frac{0/48222 - 0/48151}{0/48151 - 0/45383} = \frac{ab^{10}(b^{10} - 1)}{a(b^{10} - 1)}$$

$$b = \frac{0/48222 - 0/48151}{0/48151 - 0/45383} = \sqrt[10]{0/02565} = 0/69328$$

با جایگزین کردن مقدار b در (ب) و کاستن (الف) از (ب):

$$0/48151 - 0/45383 = k + a(0/69328)^{10} - k - a = a(0/69328^{10} - 1)$$

$$a = \frac{0/48151 - 0/45383}{(0/69328^{10} - 1)} = -0/284087$$

مقدار k با جایگزین کردن مقادیر a و b در یکی از معادله‌های (الف) تا (ج) قابل محاسبه است. از جمله:

$$0/45383 = k - 0/2841$$

$$k = 0/48224$$

بنابراین تابع مورد نظر خواهد بود:

$$y_t = 0/48224 - 0/02841 (0/69328)^t \quad (1)$$

که به ازای t مساوی ۰، ۱۰ و ۲۰ نسبت یاد شده به ترتیب مساوی است با ۰/۴۵۳۸۳، ۰/۴۸۱۵۱ و ۰/۴۸۲۲۲. با استفاده از معادله (۱) می‌توان نسبت سال ۱۳۶۵ (و سالهای بعد) را به شرح زیر حساب کرد:

$$y_{1365} = 0/48224 - 0/02841 (0/69328)^{30} = 0/4822395$$

با ضرب کردن نسبت بالا در جمعیت بالغ سال مذکور عدد خانوارهای سال ۱۳۶۵ به دست می‌آید:

$$0/4822395 \times 20286802 = 9783097$$

که ۱/۱ درصد بیشتر از رقم سرشماری (۹۶۷۲۴۷۷ خانوار) است.

در مواردی که تنها دو مشاهده (مثلاً نسبت سالهای ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵) در دست است، فرمول

نشریات سازمان ملل برای پیش‌بینی نسبت خانوار به جمعیت بالغ بشرح زیر است:

$$h_t = 1 - (1 - h_{1345}) \frac{t - 1345}{1 - h_{1355}} \quad (2)$$

مثلاً برای $t = 1365$ ، خواهیم داشت:

$$h_{1365} = 1 - (1 - 0/48151) \times \frac{(1 - 0/48222) (1355 - 1345)}{1 - 0/48151}$$

$$= 1 - (0/51849) \times \frac{(0/51778)^2}{0/51849} = 0/482929$$

در جدول شماره ۲ تحول نسبت خانوار به جمعیت بالغ مناطق شهری کشور نمایش داده شده است.

اگر فرمول (۲) را با استفاده از نسبتهای سالهای ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵، برای پیش‌بینی عدد خانوارهای

شهری سال ۱۳۶۵ بکار بریم نتیجه خواهد بود:

$$h_{1365} = 1 - (1 - 0/46856) \times \frac{(1 - 0/47219)^2}{1 - 0/46856} = 0/47580$$

جدول شماره ۲. تحول نسبت خانوار - به - جمعیت بالغ مناطق شهری ایران

سال	خانوارهای معمولی (۱)	جمعیت بالغ ۲۰-۶۴ ساله (۲)	نسبت خانوار به جمعیت بالغ (۳)
۱۳۳۵	۱,۲۶۱,۳۷۲	۲,۸۲۴,۳۸۳	۰/۴۴۶۶۰
۱۳۴۵	۱,۹۶۰,۷۰۱	۴,۱۸۴,۵۶۴	۰/۴۶۸۵۶
۱۳۵۵	۳,۲۶۴,۱۹۹	۶,۹۱۲,۹۳۴	۰/۴۷۲۱۹
۱۳۶۵	۵,۵۷۲,۴۷۵	۱۱,۷۶۷,۲۱۰	۰/۴۶۹۷۴

* نگاه شود به توضیحات جدول شماره یک.

با نسبت بالا، شمار خانوارهای شهری سال ۱۳۶۵ به جای ۵,۵۲۷ هزار نزدیک ۵,۵۹۹ هزار برآورد می‌شود که ۱/۳ درصد بیشتر از رقم سرشماری است. بی‌تردید تغییر در تعریف اعضای غایب موقت خانوار در پیدایش این تفاوت بی‌تاثیر نبوده است.

۲-۱-۲. منحنی گمبرتز:

اشباع نسبت خانوار - به - جمعیت بالغ را می‌توان با منحنی گمبرتز نیز نشان داد:

$$y = k a^{b^x}$$

این منحنی در شکل لگاریتمی معادل تابع نمایی تغییر یافته است:

$$\log y = \log k + (\log a) b^x$$

پس با حداقل سه مشاهده پارامترهای تابع بالا محاسبه می‌شوند. اگر تنها دو مشاهده در دست باشد، می‌توان با پذیرفتن کمیته برای مجانب (حداکثر ضریب) پارامترهای a و b را حساب کرد. از جمله اگر k را معادل حداکثر کشورهای صنعتی یعنی چیزی معادل ۰/۶ بدانیم، با مشاهدات سالهای ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵، برای شهرهای ایران ضرایب تابع یاد شده به شرح زیر قابل محاسبه است:

$$\text{(الف)} \quad \log(0/46856) = \log(0/6) + (\log a) b^0$$

$$\text{(ب)} \quad \log(0/47219) = \log(0/6) + (\log a) b^{10}$$

از (الف) پیدا است که مقدار $\log a$ مساوی است با:

$$\log a = \log(0/46856) - \log(0/6) = -0/107386$$

و از آنجا برای مقدار a خواهیم داشت:

$$a = \text{anti log}(-0/107386) = 0/78093$$

از (ب)

$$b^{10} = \frac{\log(0/47219) - \log(0/6)}{-0/107386} = 0/9687898$$

$$b = 0/9968343$$

سرانجام

$$y = 0/6 (0/78093)^{0/9968343^x} \quad (3)$$

بر اساس (۳) مقادیر y (یعنی نسبت خانوار - به - جمعیت بالغ) به ازای مقادیر $t = 0$ ($t = 1345$)، $t = 10$ ($t = 1355$) و $t = 20$ (=پیش‌بینی t سال ۱۳۶۵) به ترتیب عبارتند: از $0/46856$ ، $0/47219$ و $0/47574$ که رقم اخیر عدد خانوارها را $5,598,144$ یعنی $1/3$ درصد بیشتر از ارقام مشاهداتی سال ۱۳۶۵ به دست می‌دهد.

۳-۱-۲. منحنی لژیستیک:

این منحنی نیز برای نمایش پدیده‌های اشباع‌شونده کاربرد فراوان دارد. شکل عمومی آن عبارتست از:

$$Y = \frac{K}{1 + e^{a+bx}}$$

که در آن e عدد ثابت اولر ($e = 2/71828$) است. با سه مشاهده هم فاصله y_1 ، y_2 و y_3 مقادیر k ، a و

b به شرح زیر محاسبه می‌شود:

$$k = \frac{y_2 \cdot y_1 \cdot y_3 - y_1^2 (y_2 + y_3)}{y_2 \cdot y_1 - y_1^2}$$

$$a = \text{Ln} \frac{k \cdot y_2}{y_1}$$

$$b = \frac{1}{n} \left[\text{Ln} \frac{y_2 (k - y_1)}{y_1 (k - y_2)} \right]$$

با فرض اینکه مقدار $k = 0/6$ است مقادیر a و b خواهند بود:

$$a = \text{Ln} \frac{0/6 - 0/46856}{0/46856} = -1/2711137$$

$$b = \frac{1}{10} \left[\text{Ln} \frac{0/46856(0/6 - 0/47219)}{0/47219(0/6 - 0/46856)} \right] = \frac{1}{10} (-0/035723) = -0/0035723$$

$$y = \frac{0/6}{1 + e^{-1/2711137 - 0/0035723 x}} \quad (4)$$

طبق (4) به‌ازای مقادیر 0، 10، و 20 برای x مقادیر y به‌ترتیب مساوی است با 0/46856، 0/47219 و 0/47575 که رقم اخیر تقریباً مشابه رقم حاصل از کاربرد منحنی گمپرتز است.

2-2. روش نرخ سرپرستی:

در حال حاضر عملی‌ترین روش پیش‌بینی خانوارها روش نرخ سرپرستی است. در این روش با ضرب کردن نرخهای ویژه سرپرستی حساب شده، در جمعیت متناظر، عدد خانوارها پیش‌بینی می‌شود. بنابراین لازمه کاربرد این روش، طبقه‌بندی رؤسای خانوار و جمعیت برحسب سن، جنس و در صورت امکان برحسب وضع زناشویی است. اگر $p(i, z, t)$ و $H(i, z, t)$ به‌ترتیب جمعیت و رؤسای خانوار از جنس i (زن و مرد) و سن z (10-14 ساله)، (15-19 ساله...) در زمان t (مثلاً سال 1365) باشند، نرخ سرپرستی ویژه جنس و سن در سال t عبارتست از:

$$h(i, j, t) = H(i, j, t) / P(i, j, t) \quad (5)$$

در جدول شماره 3 براساس آخرین سرشماری عمومی کشور نرخهای ویژه سرپرستی برای سال 1365 حساب شده‌اند.

اگر برای سال $t+x$ پیش‌بینی جمعیت به‌تفکیک برحسب جنس و سن انجام شده و نرخهای ویژه سرپرستی هم برآورد شده باشند، عدد خانوارها در این سال خواهد بود:

$$t+x = \sum_i \sum_j H(i, j, t+x) \quad (6)$$

$$= \sum_i \sum_j h(i, j, t+x) \cdot P(i, j, t+x)$$

جدول شماره ۳. نرخهای ویژه سرپرستی برای کل کشور در سال ۱۳۶۵

نرخ سرپرستی زنان(درصد)	جمعیت زنان*	سرپرستان زن**	نرخ سرپرستی مردان(درصد)	جمعیت مردان**	سرپرستان مرد*	گروه سنی
۰/۲۰۲	۵۳۸۱۵۰۵	۱۰۸۷۳	۴/۳۲۸	۵۷۱۳۹۹۷	۲۴۷۳۲۷	۱۰-۱۹
۱/۱۴۵	۳۹۰۲۷۶۷	۴۴۶۷۴	۵۰/۸۲۲	۳۹۴۳۲۵۴	۲۰۰۴۰۳۴	۲۰-۲۹
۳/۱۴۹	۲۵۱۹۹۰۶	۷۹۳۴۵	۹۱/۷۴۳	۲۵۲۵۲۸۸	۲۳۱۷۸۵	۳۰-۳۹
۶/۳۹۹	۱۵۸۷۸۲۱	۱۰۱۶۰۱	۹۶/۸۹۲	۱۶۵۲۹۲۸	۱۶۰۱۵۶۲	۴۰-۴۹
۱۲/۴۱۴	۱۳۶۴۵۹۶	۱۶۹۴۰۳	۹۷/۲۶۰	۱۵۷۲۱۶۸	۱۵۲۹۰۸۵	۵۰-۵۹
۲۲/۰۱۷	۱۲۶۶۵۷۰	۲۷۸/۸۶۷	۹۰/۴۱۶	۱۴۱۹۷۸۰	۱۲۸۳۷۱۳	۶۰ و بیشتر
۷/۵۹۰	۹۷۱۰	۷۳۷	۳۱/۹۲۲	۱۴۰۰۳	۴۴۷۰	نامشخص
۴/۲۷۶	۱۶۰۳۲۸۷۵	۶۸۵۵۰۱	۵۳/۳۶۳	۱۶۸۴۱۴۱۸	۸۹۸۶۹۷۶	جمع

* سرپرستان خانوارهای معمولی.

** شامل اعضای خانوارهای دستجمعی.

ماخذ. سرشماری عمومی نفوس و مسکن (مرکز آمار ایران، ۱۳۶۷).

پیش‌بینی جمعیت به تفکیک سن و جنس از عملیات متواتر تحلیل‌های جمعیتی است. پس تنها مشکل، به‌دست آوردن نرخهای ویژه سرپرستی برحسب سن و جنس است. برای این منظور بایستی روشی را در پیش گرفت، ازجمله:

(یکم) نرخهای ویژه سال پایه را ثابت انگاشت، یا

(دوم) نرخهای آینده را براساس روند گذشته برآورد کرد، یا

(سوم) با استفاده از تحلیل رگرسیونی (احیاناً با استفاده از داده‌های مقطعی^(۱)) نرخهای ویژه سرپرستی را به متغیرهای اقتصادی و اجتماعی (مانند درآمد، فعالیت، شهرنشینی و ...) مرتبط ساخت و با پیش‌بینی متغیرهای اخیر، نرخهای مذکور را به‌دست آورد و یا سرانجام،

(چهارم) نرخهای مطلوب را از سیاست مسکن در چارچوب برنامه‌های عمرانی کشور، استخراج کرد.

ثابت انگاشتن نرخها نیاز به واحدهای مسکونی مستقل را معمولاً کمتر از واقع برآورد می‌کند، برای استفاده از تحلیل رگرسیون در پیش‌بینی نرخها لازم است، پیشاپیش متغیرهای «پیش‌بینی‌کننده»^(۲)

پیش‌بینی شوند که خود آسانتر از پیش‌بینی مستقیم نرخها نیست. با این حال اگر کاربرد این روش همزمان با تهیه برنامه‌های فراگیر اقتصادی و اجتماعی باشد، موجه است. کاربرد روش دستوری به صورت تعدیل تحول ارتجالی، معقولتر می‌نماید.

بنابر آنچه گذشت، در زیر عمدتاً براساس روش دوم بالا عمل شد و امکانات کاربرد روش سوم نیز مرور خواهد شد. شیوه پیش‌بینی به روش دوم در جدول شماره ۴ آمده است. در نشریات سازمان ملل فرمول پیش‌بینی برای هر یک از گروههای سنی بدین قرار است:

$$h(i,j,t+x) = 1 - [1 - h(i,j,t-n)] \times \left[\frac{1 - h(i,j,t)}{1 - h(i,j,t-n)} \right]^{\frac{(t+x) - (t-n)}{n}} \quad (7)$$

به عنوان مثال نرخ سرپرستی مردان (جنس ۱) در گروه سنی ۲۹-۲۵ ساله (گروه سنی ۳) که در سال ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵ به ترتیب ۰/۶۴۴۶۶ و ۰/۶۶۶۶۳ بود. با استفاده از y برای سال ۱۳۶۵ بدین شرح حساب شده است:

$$h(1,3,1365+10) = 1 - [1 - h(1,3,1355-10)] \times \left[\frac{1 - h(1,3,1355)}{1 - h(1,3,1355-10)} \right]^{\frac{(1365+10) - (1355-10)}{10}}$$

$$= 1 - (1 - 0/64466) \times \left[\frac{1 - 0/66663}{1 - 0/64466} \right]^{\frac{1365 - 1345}{10}}$$

$$\Rightarrow 0/6875$$

همین فرمول را می‌توان برای نرخهای کاهنده مانند نرخ سرپرستی برای مردان ۶۵ ساله و بیشتر و زنان ۳۰-۳۴ ساله، ۳۵-۳۹ ساله و ۴۰-۴۴ ساله نیز به کار برد. اما برای پرهیز از کاهش سریع نرخها فرمول (۸) مرجح شناخته شده است:

$$h(i,j,t+x) = h(i,j,t-n) \left[\frac{h(i,j,t)}{h(i,j,t-n)} \right]^{\frac{(t+x) - (t-n)}{n}} \quad (8)$$

طبق فرمول (۸) نرخ سرپرستی میان زنان (جنس ۲) ۳۰-۳۴ ساله (گروه سنی ۴) عبارتست از:

$$h(2,4,1365) = h(2,4,1345) \times \left[\frac{h(2,4,1355)}{h(2,4,1345)} \right]^{\frac{1365 - 1345}{10}}$$

$$= 0/03362 \times (0/02936)^2 = 0/0256$$

بافرمول (۷) این نرخ ۰/۰۲۵۱ حساب می‌شد.

جدول شماره ۴. پیش‌بینی خانوارهای معمولی مناطق شهری ایران برای سال ۱۳۶۵
با فرض تمدید روند گذشته نرخها با تابع نمایی تغییر یافته

برآورد سرپرستان	جمعیت سال ۱۳۶۵		(برآورد) ۱۳۶۵	نرخ سرپرستی		گروه سنی
	اصلاح شده	سرشماری		۱۳۵۵	۱۳۴۵	
مردان						
۱۰۴۶۴۴	۱۴۳۱۴۱۰	۱۴۳۸۳۷۱	۷/۲۷۰	۶/۷۶۹	۶/۲۶۵	۱۵-۱۹
۴۲۸۵۱۰	۱۲۳۱۴۰۵	۱۲۳۰۵۱۶	۳۷/۰۰۰	۲۹/۱۴۹	۱۳/۰۱۰	۲۰-۲۴
۷۸۵۴۱۶	۱۲۴۲۸۴۳	۱۱۴۲۰۱۸	۶۸/۹۳۷	۶۶/۶۶۳	۶۴/۲۶۶	۲۵-۲۹
۸۱۶۹۴۹	۹۳۸۹۱۰	۹۳۸۲۳۲	۸۷/۳۲۲	۸۵/۱۷۹	۸۳/۰۸۹	۳۰-۳۴
۶۱۹۴۶۵	۶۵۳۷۶۹	۶۵۳۲۹۷	۹۵/۴۷۷	۹۲/۹۰۱	۹۰/۳۹۵	۳۵-۳۹
۴۸۷۴۱۱	۵۰۳۴۳۷	۵۰۳۰۷۳	۹۷/۳۴۰	۹۵/۵۶۷	۹۳/۸۲۷	۴۰-۴۴
۴۵۲۳۳۶	۴۶۳۲۵۵	۴۶۲۹۲۰	۹۸/۱۴۶	۹۶/۵۸۲	۱۵/۰۴۴	۴۵-۴۹
۱۴۴۰۳۰۵	۴۵۰۵۶۰	۴۵۰۲۳۵	۹۸/۵۶۷	۹۶/۳۷۹	۹۴/۲۴۰	۵۰-۵۴
۳۵۲۳۴۰	۳۶۳۷۸۱	۳۶۳۵۱۸	۹۷/۳۲۵	۹۵/۶۷۶	۱۴/۰۵۴	۵۵-۵۹
۲۹۹۳۳۹	۳۲۰۷۵۶	۳۲۰۵۲۴	۹۳/۴۷۵	۹۲/۳۷۶	۹۱/۲۹۴	۶۰-۶۴
۳۱۶۵۳۹	۳۸۳۷۹۸	۳۸۳۵۲۱	۸۲/۵۳۶	۸۳۴۲۳	۸۴۳۱۹	۶۵ و بیشتر
-	-	۶۷۹۶	-	-	-	سن نامشخص
۵۱۰۳۲۵۲	۷۸۹۱۹۲۴	۷۸۹۳۰۲۲۱	۵۹/۱۵۹	۶۱/۲۵۳	۶۳/۲۴۰	جمع
زنان						
۱۱۸۳۳	۱۳۵۴۵۵۳	۱۳۵۳۸۳۶	۰/۸۷۴	۱/۶۳۹	۰/۴۰۳	۱۵-۱۹
۱۹۹۴۷	۱۲۴۲۴۷۲	۱۲۴۱۸۱۴	۱/۶۰۵	۱/۳۴۵	۱/۰۸۵	۲۰-۲۴
۲۰۹۷۳	۱۰۹۹۲۴۶	۱۰۹۸۶۶۴	۱/۹۰۸	۱/۸۶۳	۱/۸۱۷	۲۵-۲۹
۲۲۰۶۹	۸۶۰۴۱۲	۸۵۹۹۵۷	۲/۵۶۵	۲/۹۳۶	۳/۳۶۲	۳۰-۳۴
۲۵۳۴۳	۶۱۷۷۰۱	۶۱۷۳۷۴	۴/۱۰۳	۴/۷۱۷	۵/۴۲۳	۳۵-۳۹
۳۱۰۰۴	۴۵۹۷۰۵	۴۵۹۴۶۲	۶/۷۴۴	۷/۴۱۲	۸/۱۴۵	۴۰-۴۴
۳۱۰۰۴	۴۵۹۷۰۵	۴۵۹۴۶۲	۶/۷۴۴	۷/۴۱۲	۸/۱۴۵	۴۵-۴۹
۶۰۱۴۴	۳۹۰۲۵۸	۳۹۰۰۵۱	۱۵/۴۱۱	۱۴/۲۵۳	۱۳/۰۷۸	۵۰-۵۴
۶۸۷۴۹	۳۳۳۴۸۵	۳۳۳۰۰۹	۲۰/۶۱۵	۱۶/۸۳۴	۱۲/۸۷۲	۵۵-۵۹
۶۲۴۰۱	۲۷۴۵۳۱	۲۷۴۳۸۶	۲۲/۷۳۰	۱۹/۱۱۲	۱۵/۳۲۵	۶۰-۶۴
۹۰۴۲۳	۴۱۰۱۶۷	۴۰۹۹۳۰	۲۲/۰۴۷	۱۸/۹۸۹	۱۵/۸۱۱	۶۵ و بیشتر
-	-	۴۶۹۴	-	-	-	سن نامشخص
۴۵۵۶۶۳	۷۴۵۰۶۱	۷۴۵۴۸۱۰	۶/۰۹۴	۵/۶۵۰	۵/۵۴۸	جمع
۵۵۵۸۹۱۵	۱۵۳۴۵۹۸۵	۱۵۳۴۷۸۳۱	-	-	-	جمع کل

با محاسباتی که گذشت، عدد خانوارهای شهری سال ۱۳۶۵ بالغ بر ۵,۵۵۸,۹۱۵ خانوار به دست می‌آید، که ۰/۶ درصد بیشتر از رقم سرشماری سال مذکور است. نکته شایان توجه در جدول شماره ۴ تأثیر ترکیب سنی در این زمینه‌هاست. طبق جدول ۴ در سالهای ۱۳۴۵ تا ۱۳۵۵ در همه گروههای سنی، مگر گروه کم اهمیت ۶۵ ساله و بیشتر، نرخ سرپرستی مردان افزایش داشته است. این افزایش در گروههای سنی ۲۵ ساله تا ۶۴ ساله میان ۱/۲ تا ۳/۴ درصد نوسان داشته، در گروه سنی ۱۹-۱۵ و ۲۴-۲۰ ساله به ترتیب به ۸/۰ و ۲۶/۷ درصد رسیده است. تنها در گروه سنی ۶۵ ساله و بیشتر کاهش معادل ۱/۱ درصد مشاهده شده است. با این حال علی‌رغم افزایش‌های انفرادی نرخها، به دلیل تغییر در ترکیب سنی جمعیت در فاصله دو سرشماری، در مجموع نرخ سرپرستی مردان ۱۵ ساله و بیشتر از ۶۳ درصد در سال ۱۳۴۵ به ۶۱ درصد در سال ۱۳۵۵ تنزل کرده است. در این دوره نسبت جمعیت ۱۵-۲۵ ساله یعنی گروههایی که در آنها نرخ سرپرستی کم است، از ۳۰ به ۳۸ درصد ارتقا یافته است. تغییر در ترکیب جنسی نیز می‌توانست اثر مشابهی در کل نرخ سرپرستی داشته باشد. اما در دوره مورد بررسی این نسبت تقریباً ثابت مانده است.

شکل عمومی منحنی نرخهای سرپرستی بویژه منحنی‌های مربوط به مردان در سراسر جهان یکسان است. در نمودار شماره ۲ منحنی‌های سال ۱۳۵۵ مناطق شهری ایران و برآورد منحنی‌های سال ۱۳۶۵ ترسیم شده‌اند.

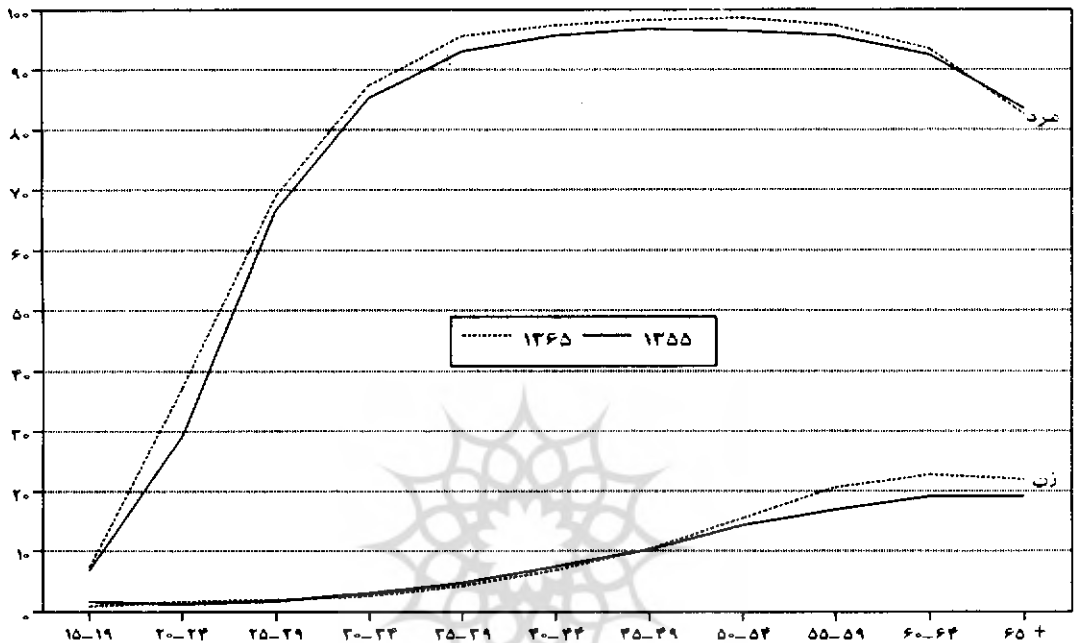
۱-۲-۲. روش رگرسیون:

در این روش کوشش بر این است که به‌جای روند زمانی، نرخهای سرپرستی به‌صورت تابعی از عوامل اقتصادی و اجتماعی گوناگون برآورد شوند. مثلاً اگر (z) و (i) نرخ سرپرستی در جنس i و سن z باشد، فرض شود که عواملی چون میزان تأهل $M(i,z)$ ، بیوگی $W(i,z)$ ، سواد $E(i,z)$ ، فعالیت $A(i,z)$ در سن و جنس مشابه، نسبت کارکنان بخش کشاورزی (AG) ، شاخص نفر/اتاق (R) ، مصالح یادوام (M) ، نسبت شهرنشینی (U) و درآمد یا شاخصی از آن مانند متوسط هزینه‌های خانوار (C) در تعیین آن مؤثر است یعنی:

$$h(i,z) = F[M(i,z), W(i,z), E(i,z), A(i,z), AG, R, CM, U, C]$$

حال اگر این تابع از نوع خطی انگاشته شود برآورد پارامترهای آن به روش رگرسیون با استفاده از سری‌های زمانی و در صورت فقدان این‌گونه سری‌ها با استفاده از آمارهای مقطعی امکانپذیر است. در ایران امکان این‌گونه محاسبه‌ها با تکیه بر آمارهای مقطعی وجود دارد. در جدول شماره ۱ پیوست

نمودار شماره ۲: نرخهای سرپرستی برحسب گروههای سنی

براساس سرشماری سال ۱۳۵۵ نرخهای سرپرستی، تاهل، بیوگی، سواد و فعالیت به تفکیک استانها برای پسران ۱۹-۱۵ ساله و در جدول شماره ۲ پیوست متغیرهای مستقلی که فارغ از سن مطرحند، حساب شده‌اند. تحلیل رگرسیون به روش معمولی کمترین مجذورها (OLS) نشان می‌دهد که با منظورکردن همه متغیرهای مستقل، ۷۴ درصد از تغییرات نرخ سرپرستی میان پسران ۱۹-۱۵ ساله در استانهای گوناگون قابل تبیین است. این نسبت پس از تصحیح به ۵۶ درصد کاهش می‌یابد. شاخص دوربین واتسن، $1/83$ ، حاکی از فقدان همبستگی سری^(۱) یا خودبستگی^(۲) است. با این حال هیچ‌یک از متغیرهای پیش‌بینی کننده در حد احتمال ۹۵ درصد معنادار نیستند. شاخص t برای همه آنها از مقدار تصادفی t با ۱۴ درجه آزادی ($k=23-9=14$)، یعنی $2/154$ ، کمتر است. حتی در حد احتمال ۹۰ درصد، مقدار تصادفی t (با ۱۴ درجه آزادی) از $1/761$ کمتر نیست. با این حال بررسی جدول شماره ۵ نشان می‌دهد که اهمیت متغیرهایی چون داشتن همسر، شهرنشینی و سطح زندگی (هزینه خانوار) به‌طور محسوس بیشتر از دیگر متغیرهاست.

1. Serial correlation.

2. Auto-correlation.

جدول شماره ۵. تحلیل رگرسیون متغیر تابع نرخ سرپرستی بصران ۱۹-۱۵ ساله

متغیر	ضریب رگرسیون	خطای معیار	آزمون t	معنادار در سطح احتمال (درصد)
عدد ثابت	۱۶/۸۵۷۱۷۸	۱۴/۶۱۷۶۳۹	۱/۱۵۳	۷۳/۰
دارای همسر	۰/۵۰۴۹۰۰	۰/۲۸۲۰۵۶	۱/۷۹۰	۹۰/۳
بیوگی	-۶/۲۴۶۶۹۶	۲۸/۸۶۴۲۸۰	-۰/۲۱۶	۱۶/۸
سواد	۰/۰۵۳۱۴۲	۰/۰۷۸۹۸۰	۰/۶۷۳	۴۸/۷
فعالیت	-۰/۰۱۱۳۵۲	۰/۰۶۱۳۱۶	-۰/۱۸۵	۱۴/۴
کشاورزان	-۰/۰۴۴۱۳۵	۰/۰۷۴۴۲۰	-۰/۵۹۳	۴۳/۷
اتاق	-۲/۵۶۶۸۹۳	۲/۶۵۰۱۱۰	-۰/۹۶۹	۶۵/۰
مصالح ساختمانی	۰/۰۲۶۰۲۸	۰/۰۴۱۶۵۵۵	۰/۶۲۵	۴۵/۷
شهرنشینی	-۰/۰۸۵۴۷۷	۰/۰۵۸۶۱۰	-۱/۴۵۸	۸۳/۲
سطح زندگی	-۰/۰۰۰۱۵۶	۰/۰۰۰۰۹۳	-۱/۶۷۴	۸۸/۲
مجذور R	۰/۷۳۹	دوربین - واتسن	۱/۸۶۶	
مجذور R اصلاح شده	۰/۵۵۸	آزمون F	۴/۰۹۲	

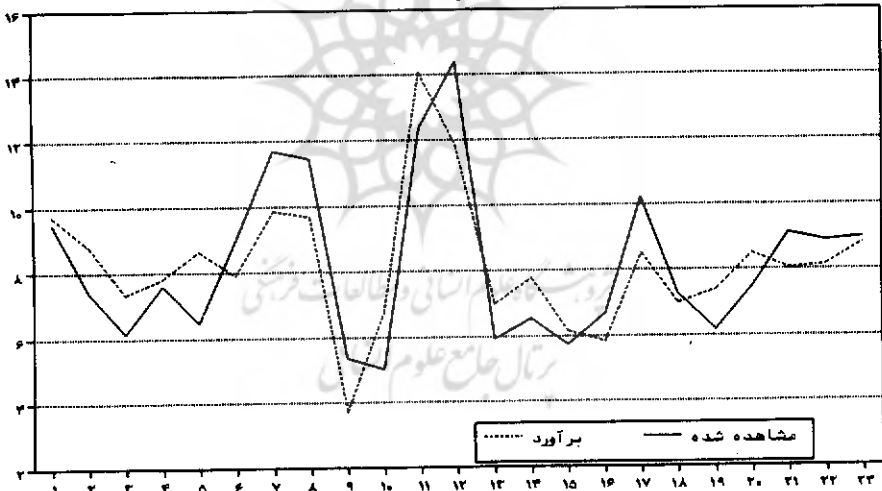
در جدول شماره ۶ رگرسیون نرخ سرپرستی به صورت تابعی تنها از متغیرهای زناشویی، شهرنشینی و سطح زندگی حساب شده است. این جدول نشان می‌دهد که متغیر وضع تأهل اثر مثبت بر روی نرخ سرپرستی داشته و در سطح احتمال ۹۹/۹ درصد معنادار است. اثر شهرنشینی و سطح زندگی منفی است. یعنی با گسترش شهرنشینی و ارتقای سطح زندگی از نرخ سرپرستی مردان در سنین ۱۵-۱۹ سالگی کاسته می‌شود. این متغیرها به ترتیب تنها در سطوح ۸۵ و ۸۸ درصد معنادار هستند. یعنی امکان وقوع تصادفی t معادل $-۱/۴۸۲$ و $-۱/۶۲۴$ به ترتیب در ۱۵ و ۱۲ نمونه از هر ۱۰۰ نمونه وجود دارد. با حذف ۶ متغیر، مجذور R از $۰/۷۴$ به $۰/۶۹$ کاهش، اما مقدار اصلاح شده آن از $۰/۵۶$ به $۰/۶۴$ افزایش می‌یابد. کمیت F نیز از $۴/۱$ به $۱۴/۱$ ارتقا یافته است. به سخن دیگر، با اطمینان نسبتاً زیاد می‌توان مدعی بود که با سه متغیر وضع زناشویی، شهرنشینی و سطح زندگی حدود دو سوم از تغییرات نرخ سرپرستی مردان ۱۵-۱۹ ساله، تبیین شده است. یک سوم مانده تغییرات ناشی از عوامل دیگر از جمله ویژگی‌های فرهنگی است. در نمودار شماره ۳ فاصله میان مشاهدات (خط محتمل) و برآوردها (نقطه چین) نماینده اثر این‌گونه عوامل است.

جدول شماره ۶. تحلیل رگرسیون متغیر تابع نرخ سرپرستی پسران ۱۵-۱۹ ساله

متغیر	ضریب رگرسیون	خطای معیار	آزمون t	معنادار در سطح احتمال (درصد)
عدد ثابت	۹/۱۹۸۹۰۳	۲/۱۳۰۵۹۲	۴/۳۱۷	بیشتر از ۹۹/۹
دارای همسر	۰/۴۴۳۶۷۳	۰/۱۱۸۹۰۵	۳/۷۳۱	۹۹
شهرنشینی	-۰/۰۳۶۵۰۲	۰/۰۲۴۶۲۳	-۱/۴۸۲	۸۴/۹
سطح زندگی	-۰/۰۰۰۱۱۵	۰/۰۰۰۰۷۱	-۱/۶۲۴	۸۷/۹

مجدور R^۲ = ۰/۶۹۰
 مجذور R اصلاح شده = ۰/۶۴۱
 دوربین - واتسن = ۱/۷۲۰
 آزمون F = ۱۴/۰۸۷

نمودار شماره ۳. مقایسه مقادیر مشاهده شده و برآورد شده نرخهای سرپرستی پسران ۱۵-۱۹ ساله در استانهای ایران - سال ۱۳۵۵.

تابع نرخ سرپرستی بالا را می توان به شرح (۹) نیز نوشت:

$$h(15-19,1) = 9/19890 + 0/44367M(15-19,1) - 0/0365U - 0/000115C \quad (9)$$

$$(4/317) \quad (3/731) \quad (-1/482) \quad (-1/624)$$

$$R^2 = 0/690 \quad R^2 = 0/641 \quad DW = 1/720 \quad F = 14/087$$

مشکل به کار بردن این گونه توابع، حتی اگر دقت برآورد آن بیشتر هم باشد، لزوم پیش بینی جداگانه متغیرهای مستقل است. در مثال بالا بایستی نخست جمعیت به تفکیک سن و جنس و وضع تاهل، میزان شهرنشینی و تغییرات سطح زندگی پیش بینی شود تا به تبع آنها امکان پیش بینی نرخ سرپرستی وجود

داشته باشد.

حال اگر با استفاده از ارقام جدول شماره ۲ و ۳ پیوست، نرخ سرپرستی را برای زنان ۶۰ ساله و بیشتر برآورد کنیم، نتیجه به شرح جدول شماره ۷ خواهد بود. چنان که پیداست متغیرهای دهگانه تنها ۶۳ درصد تغییرات را تبیین می‌کنند. این نسبت پس از تصحیح (برای درجات آزادی) به ۳۷ درصد کاهش می‌یابد. مقایسه جدول اخیر با جدول شماره ۵ پیشین، خود، نکته شایان توجهی را نمایان می‌سازد. اثر همه متغیرها در گروه‌های سنی و جنسی متفاوت، یکسان نیست. از جمله در حالی که عوامل بیوگی و فعالیت در نرخ سرپرستی پسران ۱۵-۱۹ ساله ناچیز و منفی است، در میان زنان ۶۰ ساله و بیشتر مثبت و موثر است.

جدول شماره ۷. تحلیل رگرسیون متغیر تابع نرخ سرپرستی زنان ۶۰ ساله و بیشتر

متغیر	ضریب رگرسیون	خطای معیار	آزمون t	معتادار در سطح احتمال (درصد)
عدد ثابت	-۴۲۰/۶۳۳۴۴	۳۲۵/۶۵۵۲۴	-۱/۲۹۲	۷۸/۱
دارای همسر	۴/۸۰۷۸۶	۳/۴۱۱۶۹	۱/۴۰۹	۸۱/۸
بیوگی	۴/۹۹۷۹۴	۳/۳۲۸۰۸	۱/۵۰۱	۸۴/۳
سواد	-۰/۱۲۸۲۰	۱/۰۴۶۴۲	-۰/۱۲۳	۹/۶
فعالیت	۱/۳۴۳۷۸	۰/۵۶۴۹۳	۲/۳۷۸	۹۶/۷
کشاورزان	-۰/۶۰۳۲۲	۰/۳۵۵۴۹	-۱/۶۹۷	۸۸/۶
اتاق	-۳/۳۸۲۲۱	۹/۷۹۷۹۷	-۰/۳۴۵	۲۶/۵
مصالح	۰/۰۶۳۶۹	۰/۱۹۴۳۳	۰/۳۲۸	۲۵/۲
شهرنشینی	-۰/۲۱۳۹۱	۰/۲۵۱۵۶	-۰/۸۵۰	۵۸/۹
سطح زندگی	-۰/۰۰۰۶۰	۰/۰۰۰۳۳	-۱/۸۱۰	۹۰/۶

مجذور R ۰/۶۲۶ دوربین - واتسن ۱/۹۶۷
مجذور R اصلاح شده ۰/۳۶۷ آزمون F ۲/۴۱۸

متغیرهای مهم و نسبتاً مهم در تحلیل اخیر عبارتند از:

داشتن همسر (+)، بیوه بودن (+)، شاغل یا در جستجوی کار بودن (+)، زیستن در مناطق فزونی کشاورزان (-) و سطح زندگی (-).

در این مثال ضرایب متغیرهای فعالیت در سن مربوط و محیط کشاورزی در سطح ۹۹/۸ درصد، شاخص سطح زندگی (هزینه‌های مصرفی خانوارها) در سطح ۹۷ درصد و متغیرهای دارای همسر بودن یا بیوه بودن در سطح ۹۱ درصد معنادارند.

جدول ۱ پیوست. تغییرات نرخ سرپرستی پسران ۱۵-۱۹ ساله و عوامل احتمالی آن (سال ۱۳۵۵)

(درصد)

استان	نرخ سرپرستی	دارای همسر	بدون همسر برائز فوت یا طلاق	باسواد	فعال
لرستان	۹/۴۷۹	۱۰/۱	۰/۱۳	۶۰/۱	۶۰/۳
ایلام	۷/۴۰۴	۶/۵	۰/۱۱	۴۴/۷	۷۳/۲
کرمانشاه	۶/۱۴۴	۴/۹	۰/۱۰	۶۹/۵	۵۲/۳
کردستان	۷/۵۹۵	۵/۹	۰/۰۹	۵۳/۸	۶۹/۳
همدان	۶/۴۵۱	۷/۴	۰/۱۰	۶۸/۵	۶۴/۶
کرمان	۸/۹۶۲	۴/۷	۰/۰۸	۶۴/۷	۵۶/۷
سیستان و بلوچستان	۱۱/۷۰۲	۹/۱	۰/۱۷	۵۵/۳	۵۷/۲
خراسان	۱۱/۴۶۱	۸/۴	۰/۱۰	۶۷/۲	۶۶/۰
مرکزی	۵/۳۷۲	۳/۸	۰/۰۹	۸۸/۵	۴۲/۷
سمنان	۵/۰۱۴	۴/۱	۰/۰۸	۸۳/۵	۴۸/۱
زنجان	۱۲/۳۶۲	۱۷/۳	۰/۱۹	۵۲/۹	۷۲/۸
کهگیلویه و بویراحمد	۱۴/۳۸۴	۱۲/۴	۰/۱۵	۵۳/۰	۵۹/۹
خوزستان	۵/۹۲۲	۷/۸	۰/۱۰	۷۳/۲	۴۹/۷
چهارمحال و بختیاری	۶/۵۳۲	۵/۴	۰/۰۹	۶۵/۶	۶۱/۰
اصفهان	۵/۷۲۹	۴/۷	۰/۰۶	۸۲/۶	۵۰/۵
یزد	۶/۶۶۲	۳/۵	۶/۰۶	۸۸/۹	۴۷/۷
مازندران	۱۰/۲۱۶	۷/۲	۰/۰۹	۷۷/۸	۴۵/۴
گیلان	۷/۲۵۸	۴/۴	۰/۰۶	۸۲/۷	۳۹/۶
آذربایجان شرقی	۶/۱۶۰	۷/۵	۰/۱۰	۶۲/۷	۶۴/۹
آذربایجان غربی	۷/۴۷۷	۷/۸	۰/۱۶	۶۱/۷	۲۷/۲
فارس	۹/۱۲۷	۶/۸	۰/۰۷	۷۶/۹	۵۲/۷
هرمزگان	۸/۸۷۸	۸/۹	۰/۱۵	۵۹/۴	۶۶/۳
بوشهر	۸/۹۷۹	۷/۰	۰/۰۹	۶۶/۷	۵۹/۰
کل کشور	۷/۵۱۷	۶/۴	۰/۱۰	۷۴/۱	۵۳/۳

جدول شماره ۲ پیوست. ویژگی‌های اجتماعی و اقتصادی استانها (سال ۱۳۵۵)

(درصد)

استان	نسبت کشاورزان ^(۳)	میانگین اتاق خانوار	مصالح ساختمانی خوب ^(۴)	شهرنشینی ^(۲)	هزینه خانوار ^(۱) (ریال)
لرستان	۵۱/۸	۲/۲	۱۴/۰	۳۱/۵	۲۴۳۰۱/۷
ایلام	۶۸/۴	۱/۹	۴/۲	۱۹/۸	۲۲۱۲۵/۶
کرمانشاه	۳۸/۷	۲/۱	۱۱/۰	۴۲/۸	۲۱۶۱۸/۵
کردستان	۴۳/۰	۲/۳	۳/۳	۲۴/۳	۲۷۰۵۱/۳
همدان	۴۰/۹	۲/۴	۹/۷	۲۹/۹	۲۳۹۵۳/۶
کرمان	۳۸/۸	۲/۶	۶/۸	۳۲/۲	۱۹۲۰۷/۳
سیستان و بلوچستان	۵۶/۴	۱/۷	۴/۳	۲۴/۵	۲۱۷۷۲/۴
خراسان	۴۱/۶	۲/۵	۱۵/۹	۳۸/۱	۱۶۰۹۹/۹
مرکزی	۱۲/۳	۲/۶	۶۵/۹	۷۹/۹	۳۷۰۲۲/۷
سمنان	۳۵/۶	۲/۷	۲۳/۳	۳۸/۷	۲۴۹۶۲/۴
زنجان	۴۹/۶	۲/۳	۳/۶	۲۴/۹	۱۶۴۴۶/۱
کهگیلویه و بویراحمد	۷۰/۷	۱/۶	۱۰/۶	۱۲/۶	۲۰۸۴۵/۲
خوزستان	۲۶/۰	۲/۵	۴۵/۱	۵۸/۳	۳۰۸۵۳/۱
چهارمحال و بختیاری	۳۹/۳	۲/۶	۴/۶	۳۵/۵	۲۲۱۱۱/۶
اصفهان	۲۴/۱	۲/۷	۲۴/۷	۶۳/۰	۲۴۸۰۹/۴
یزد	۲۵/۵	۲/۹	۱۴/۴	۶۱/۲	۲۳۴۹۳/۰
مازندران	۵۱/۶	۲/۴	۷/۰	۳۲/۵	۲۳۳۷۰/۹
گیلان	۶۶/۰	۲/۱	۲/۴	۲۹/۲	۲۶۸۹۷/۴
آذربایجان شرقی	۳۷/۸	۲/۲	۷/۰	۵۴/۱	۲۷۶۵۵/۹
آذربایجان غربی	۵۳/۹	۲/۲	۶/۷	۳۱/۷	۲۶۲۱۷/۹
فارس	۳۵/۴	۲/۷	۲۲/۰	۴۲/۹	۲۲۸۸۷/۱
هرمزگان	۳۳/۵	۲/۴	۴/۵	۲۶/۷	۳۵۱۹۸/۶
بوشهر	۲۷/۸	۲/۶	۳/۷	۳۴/۳	۱۹۴۳۲/۸
کل کشور	۳۴/۰	۲/۵	۲۳/۹	۴۷/۰	۲۶۳۱۴/۵

۱. متوسط هزینه ۳۰ روزه یک خانوار (شهری و روستایی) در سال ۱۳۶۵.

۲. نسبت شهرنشینان به کل جمعیت.

۳. نسبت کشاورزان به جمعیت شاغل.

۴. نسبت واحدهایی که با بتن مسلح، اسکلت فلزی و آجر (سنگ) و آهن ساخته شده‌اند.

جدول ۳ پیوست. تغییرات نرخ سرپرستی زنان ۶۰ ساله و بیشتر و عوامل احتمالی آن (سال ۱۳۵۵)
(درصد)

استان	نرخ سرپرستی	دارای همسر	بدون همسر برائرفوت یا طلاق	باسواد	فعال
لرستان	۱۱/۲۲۹	۳۸/۷	۶۰/۶	۰/۸	۱/۶
ایلام	۷/۲۱۷	۳۹/۶	۵۹/۷	۰/۲	۰/۵
کرمانشاه	۱۳/۰۵۸	۳۹/۳	۵۹/۶	۱/۴	۲/۲
کردستان	۱۲/۷۵۷	۴۴/۶	۵۴/۸	۰/۵	۳/۳
همدان	۱۷/۵۰۲	۳۸/۸	۶۰/۳	۱/۴	۳/۳
کرمان	۲۹/۹۱۳	۴۰/۵	۵۸/۲	۱/۸	۶/۵
سیستان و بلوچستان	۲۵/۱۳۸	۴۲/۶	۵۶/۷	۰/۶	۴/۲
خراسان	۲۷/۱۹۴	۴۲/۳	۵۷/۰	۱/۹	۸/۰
مرکزی	۱۸/۹۳۸	۳۶/۱	۶۲/۴	۱۲/۰	۴/۸
سمنان	۲۸/۷۸۷	۳۷/۹	۶۱/۷	۰/۹	۳/۴
زنجان	۸/۹۱۰	۳۹/۰	۶۰/۲	۲/۱	۳/۶
کهگیلویه و بویراحمد	۷/۷۵۳	۳۶/۸	۶۲/۵	۰/۴	۱/۰
خوزستان	۱۰/۱۷۵	۳۷/۳	۶۱/۸	۱/۳	۱/۶
چهارمحال و بختیاری	۱۷/۹۱۶	۳۸/۷	۶۰/۵	۰/۸	۴/۴
اصفهان	۲۴/۷۳۵	۳۶/۷	۶۲/۰	۳/۳	۴/۳
یزد	۳۲/۶۰۶	۳۸/۳	۶۰/۳	۲/۷	۱۲/۸
مازندران	۱۵/۶۶۰	۴۰/۰	۵۹/۱	۱/۸	۶/۱
گیلان	۱۸/۱۶۴	۴۲/۱	۵۷/۰	۲/۲	۱۸/۴
آذربایجان شرقی	۱۲/۶۰۶	۳۸/۵	۶۰/۸	۱/۴	۲/۹
آذربایجان غربی	۱۲/۲۹۲	۳۹/۸	۵۹/۵	۱/۱	۵/۶
فارس	۱۸/۸۲۴	۳۴/۸	۶۳/۸	۲/۷	۳/۷
هرمزگان	۱۶/۶۸۸	۴۲/۵	۵۶/۷	۰/۶	۲/۱
بوشهر	۱۲/۱۹۶	۴۲/۴	۵۴/۷	۱/۵	۱/۰
کل کشور	۱۸/۵۰۴	۳۸/۷	۶۰/۳	۳/۹	۵/۲

فهرست منابع:

۱. برای مروری در روشهای جدید نگاه شود به مأخذ زیر که منابع دست اول را هم به دست می‌دهد:
L. J. G. Van Wissen and A. Rima (1988), *Modelling Urban Housing Market Dynamics*, Amsterdam: Elsevier Science Publishers.
2. UN (1958), *Multilingual Demographic Dictionary*, New York: United Nations Publications Sales No. 58. X111.4.
3. E. Chanlet-ed. (1974) *A Glossary of Selected Demographic Terms*, The Carolina Population Center, The Univ. of North Carolina at Chapel Hill, Poplab Program.
۴. مرکز آمار ایران (۱۳۵۵)، راهنمای (دستورالعمل) مأمور سرشماری، سرشماری عمومی نفوس و مسکن، تهران: مرکز آمار ایران.
۵. مرکز آمار ایران (۱۳۶۵)، راهنمای مأمور سرشماری، سرشماری عمومی نفوس و مسکن، تهران: مرکز آمار ایران.